

— Чириликъ, здравей,
Натке прѣкрасна,
Отплата чакай
В' пролѣтѣта ясна:
Отъ рози вѣнци
Ще ти извиемъ,
Коса ти с' цвѣтя
Ще да покриемъ;

Пѣсни омайни
Ний ще ти пѣемъ,
В' люлки чаровни
Ще те люлѣемъ;
Благодаримъ ти,
Мила Наташо,
Поклонъ ти правимъ,
Другарко наша! . . .

Г. Стояновъ.

Маймуната като сѣдия. (басня).

Нѣкой си сѣдия купилъ отъ пазаря една маймуна и я завелъ у дома си. Въ онази дѣржава сѣдилищата били въ домоветѣ на сѣдиитѣ.

Маймуната била доста паметлива. Тя вършела всичко, каквото виждала, че вършатъ човѣцитѣ. Като гледала често, какъ сѣдията сѣди хората и ней се доискало да стане сѣдия. Но нѣмало кого да сѣди.